

Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

Europska avenija 9, 31000 Osijek
tel: 031/251-280; 251-287; 251-288
fax: 031/251-281
e-mail: gluo@gluo.hr

www.gluo.hr

Izložba

STARTER

Izlaznici

SAŠA SERMEK

Od klade do vječnosti

u četvrtak, 1. prosinca 2011. u 19 sati
Galerija likovnih umjetnosti u Osijeku

U nastojanju da ima veći i što bolji udio u suvremenom osječkom likovnom životu Galerija likovnih umjetnosti u Osijeku pokreće ciklus ad hoc izložbi nove generacije umjetnika koji su pred izlaskom sa svoje matične obrazovne institucije, Umjetničke akademije u Osijeku. Bez obzira da li je to diplomski rad ili rad nakon diplomskog želimo predstaviti javnosti djelo umjetnika koje po njegovom mišljenju uz potporu profesora mentora jesta takav rad da zaslužuje javno predstavljanje, promociju i konačno afirmaciju. To je uobičajeno za druge odsjeke na akademiji a sada to želimo i unutar likovnog. Prije dvije godine napravili smo skupnu izložbu sa takvim sadržajem, potom je napravljena manja i tematska izložba mišemedijalnog sadržaja a ovo je treća solucija, dakle da predstavljamo jednog umjetnika.

Saša Sermek (1979.) u Kneževu. Umjetničku akademiju u Osijeku upisao je 2007. Apsolvent je na odjelu slikarstva kod profesora Dragana Matića. Izlagao je na skupnim izložbama studenata akademije Starter, 1+1, 23.slavonskom biennalu. Ovaj izložbeni projekt ostavljen je u suradnji sa mentorom profesorom Tihomirom Matijevićem, docentom UAO. Dobitnik je nagrade za najboljeg studenta UAOS Lions club internat u Osijeku.

Od klade do vječnosti

Od grčkog kipara Pigmaliona, doktora Frankensteinova pa do majstora Geppetta, proteže se ista želja: povezati ideju živog sa mrtvom materijom. Želja je to da se nadvlada nepromjenjivi kraj opstanka – smrt. Nekadašnja društva brinula su se da uspomena, nadomjestak života, bude vječna. Uspomena na osobu ili događaj, se putem skulpture (spomenika), odnosno putem trajnosti njegove materije, reproduciralo u beskonačnost. Bilo kao efigija u antičkom žalobnom obredu, kao umjetničko djelo u renesansi ili kao voštana figura kod Madame Tussauds. No, Pinokio je prekoračio svoju granicu, postao je ono što je prije samo prikazivao. Podsjetimo se: Pinokio je bio komad drveta koji je postao dječak. Kažem komad drveta jer je upravo to lutka ili skulptura u svojoj tehničkoj biti, ma kako sugestivna bila. Definirana je samo epiderma, a kad bi se polomila, otkrila bi se istina materijala. Zar nije zadatak tradicionalnih kiparskih materijala, tako i drveta, bio da traju? Materija je u tom slučaju metafora vječnosti. Saša Sermek sa puno humora, unatoč tematiziranju ozbiljne stvari kao što je smrt, zakoračuje u

taj svijet propitivanja skulpture kao znaka, te izražavanja njenih vremenskih akcija. Semantička inverzija u njegovu radu se udvostručava kroz zamjene odnosa materije i izraza kao reprezentacije prvog i drugog reda (W.J.T. Mitchell, Metaslike), te kroz tranzicije iz jednog medija u drugi; kada lutka postaje skulptura, a skulptura spomenik - bista, pa ponovo plastički znak kroz sliku ili video. Rad funkcionira kao hommage svačijeg djetinjstva, što ga čini emocionalno nabijenim, unatoč pukotinama koje se otkrivaju u toj dječjoj priči. Na vrlo ambiciozno postavljeno pitanje daje nam se jednako ozbiljan odgovor: materija je propadljiva a samo je simbol vječan. No, kada se poklopi pravo stanje svijesti s posebnim trenutkom osvjetljenja, dogodi se magija i drvene skulpture Saše Sermeka ponovo ožive, baš kao u Pinokiu.

Tihomir
Matijević, docent

Umjetnička akademija u Osijeku